

των δυό σου πατρίδων.

Ευτυχισμένος σύζυγος και πατέρας με παιδιά επιτυχημένους επιστήμονες, με εγγόνια γύρω σου που σε εγγέμιζαν χαρές τέλειωσες το μακρύ μαραθώνιο μιας ζωής δοσμένης στον αθλητισμό, μέσα στην αγάπη όλων των δικών σου, των φίλων, συναθλητών και απλών ανθρώπων που σ'ένοιωθαν δικό τους.

Από την Κύπρο διαβιβάζω στη πιστή σου σύντροφο, στα παιδιά και εγγόνια τα θερμά συλλυπητήρια από την αθλητική ηγεσία, τους αθλητικούς συλλόγους, τον κόσμο της.

Έχε γειά Στέλιο, πατριώτη και συνάδελφε του στίβου σου, δεν πάνε δάκρυα στους ήρωες, η Κύπρος σε αποχαιρετά υπερήφανη για σένα μ'ένα τελευταίο χειροκρότημα.

Δομνίτσα Καβουνίδου-Λανίτου

Αθήνα, 11.12.1987

Αποχαιρετισμός στο Στέλιο Κυριακίδη

Η Κύπρος με οδύνη αποχαιρετά σήμερα το παλληκάρι της. Σε μένα έλαχε ο κλήρος σαν συμπατριώτισα και σαν συνάδελφος στους αθλητικούς στίβους να σου πώ το τελευταίο καίρε από τον Κυπριακό Οργανισμό Αθλητισμού την Ομοσπονδία Ερασιτεχνικού Αθλητισμού Στίβου, όλων των αδελφών Γυμναστικών Συλλόγων και πάνω απ'όλα τον δοξασμένο Γυμναστικό Σύλλογο "Ολύμπια" Λεμεσού, που μας συνδέουν και τους δυό τόσο συναισθηματικοί και αγωνιστικοί δεσμοί.

Τα "Ολύμπια" με την ηγεσία του πατέρα του Κυπριακού Αθλητισμού Νικολάου Λανίτη σε γέννησε, σε έθρεψε και σου έδωσε φτερά και αγάπη για τον αθλητισμό. Μ'αυτά τα φτερά ήρθες στην Ελλάδα και τ'άνοιξες και πέταξες ψηλά στο στερέωμα του ελληνικού αθλητισμού δοξάζοντας τις δυό σου πατρίδες.

Μικρός το "δέμας" μα με μεγάλη ψυχή ξάφνιασες τον κόσμο ολόκληρο με την μεγάλη νίκη σου στον Μαραθώνιο της Βοστώνης που εσύ ο μικρός από μια Ελλάδα μ'ανοικτές ακόμα τις πληγές από την κατοχή και τον εμφύλιο είχες την δύναμη, το θάρρος, την πίστη και την αντοχή να νικήσεις και να σκορπίσης συγκίνηση και υπερηφάνεια σ'ολόκληρο τον ελληνισμό. Δίκαια η Ελλάδα στον γυρισμό σου σε δέχθηκε σαν ήρωα.

Βαλκανιονίκης, νικητής σε αμέτρητους Μαραθώνιους αντιπροσώπευσες την Ελλάδα σε δύο Ολυμπιάδες το 1936 στο Βερολίνο και το 1948 στο Λονδίνο.

Η αγωνιστικότητα και το πάθος σου δεν σε άφησαν ως το τέλος της ζωής σου, μα ποτέ η δόξα σου δεν άλλαξε το παράμιλλο ήθος και την σεμνότητά σου. Στάθηκες άξιο παιδί